

Nieuw boek over het gerestaureerde gebouw van Pulchri Studio

Notabelen en kunstenaars

aan het Lange Voorhout

HERMAN ROSENBERG
DEN HAAG

Alleen maar geld steken in gebouwen werkt niet in de cultuursector, is een vaak gehoord verwijt aan het adres van de gemeente. Toch zijn goede zalen een voorwaarde voor een bloeiend cultureel leven. Als dat erens wordt aangetoond, is het wel aan het Lange Voorhout met het gebouw van het kunstenaarsgenootschap Pulchri Studio.

Met behulp van behoorlijk wat gemeenschapsgeld is hier de afgelopen tien jaar gerestaureerd en gerenoveerd. Tegelijk is de oude vereniging nieuw leven ingeblazen. De club is uit de worsteling die de res-

tauratie is geweest veel sterker tevoorschijn gekomen dan ze was. En zo kon het gebeuren dat burgemeester Van Aartsen vorige week zelfs stelde dat Den Haag geen echte stad zou zijn zonder Pulchri.

De burgemeester sprak bij de officiële voltooiing van de restauratie, die eerder dit jaar werd afgerond met het herstel van de 18de-eeuwse Louis XV-zaal en de plaatsing van een lift. Tegelijk verscheen ook het boek *Een 'spatieus huys' aan het Voorhout*, van Kees Stal en Dick Brongers, beiden oud-medewerker van het Haags Gemeentearchief.

Het boek maakt duidelijk hoe bijzonder het gebouw aan het Voorhout is. Toen H.W. Mesdag het in 1898 voor de vereniging wist te verwerven en de grote expositiezalen

liet bouwen, had het al een hele geschiedenis achter de rug. De oudste bebouwing op deze plek, oorspronkelijk een uitloper van het Haagse Bos, dateerde uit de 15de eeuw. Het huidige voorhuis ontstond tussen het einde van de 16de en het midden van de 18de eeuw. Telkens weer werden er stukjes aangebouwd.

De rij van notabelen die hier resideerden is lang. Eind 16de eeuw woonde er een zekere Jacob Schroots. Het steegje naast het huis werd toen 'Schroot zijn straatje' genoemd, wat na diverse verbasteringen de huidige naam opleverde: Schoorsteenvegersstraatje. Nog meer Haagse straatnamen zitten er onder de bewoners, bijvoorbeeld Van Boetzelaer (regenten) en De Constant Rebecque, een generaal

die ertoe bijdroeg dat Napoleon zijn Waterloo vond. De raarste naam uit het boek is ongetwijfeld die van de Oostenrijkse gezant, A. Okolicsányi d'Okolicsna. Hij was de laatste particuliere bewoner.

Het boek is rijk en fraai geïllustreerd, onder meer met werken van Pulchri-leden. Frans de Leef zorgde voor een originele omslag. Op de voorkant prijkt een zeefdruk van de ingang van het gebouw aan het Voorhout, op de achterkant een van de achteringang aan de Hoge Nieuwstraat.

■ **Kees Stal/Dick Brongers**, *Een 'spatieus huys' aan het Voorhout*; verkrijgbaar bij Pulchri Studio. De expositiezalen zijn vrij toegankelijk van dinsdag t/m zondag, 11.00-17.00 uur.